

over. Forandringen vil for Resten ikke have til Følge, at der bliver færre Kedler at indbringe under denne Art af Tilsyn end efter Landstingets Vedtagelse af Bestemmelsen, tværtimod! Der bliver nogle flere. Der er nemlig den Forskel, at Landstingets Forslag kun rammende de Tilfælde, hvor der var to eller flere samvirkende Kedler, hvormod Forslaget, saaledes som det er blevet omdannet i Folketinget, ogsaa rammer enkelte Kedler, naar deres Ildpaavirkningsflade er 300 Kvadrattod og derover. Det er den ene af de væsentligste Ændringer, der er foretagne i Folketinget. Den anden og vel den væsentligste, er den, der er foretaget ved § 4, idet man der har udslettet den Bestemmelse, som blev indsat her i Tinget, at de der omtalte Kedelpasjere — man kunde kalde dem Kedelpasjere af anden Klasse — skulde godtgøre, at de mindst seks Uger havde arbejdet ved og vare blevne vejledede i Kedelpasning og Kedelrensning af en Kedelpasjer eller en anden efter Fabriktilsynets Støn tilstrækkelig kyndig Mand. Denne praktiske Prøve, denne Garanti, som skulde ligge i, at de havde gjort seks Ugers Tjeneste paa den omtalte Maade, den har man udslettet i det andet Ting, saaledes at Lovforslaget nu i Grunden er blevet indskrænket til, at det skal være ædruelige og paalidelige Personer, som have fyldt 18 Aar. Jeg kan ikke andet end beklage disse Ændringer og navnlig den sidste, som efter min Mening svækker Garantien ikke lidt. Men paa den anden Side har jeg et temmelig bestemt Indtryk af, at man ikke vil kunne faa Loven gennemført i nogen væsentlig anden Stikfælde end den, den nu har, og Sagen har derfor nærmest staaet for mig saaledes, om man skulde se at faa Lovforslaget gennemført, saaledes som det er, eller om man skulde modsætte sig det og derved sandsynligvis bevirke, at der ikke kom nogen Lov ud. Og da jeg mener, at Lovforslaget selv saaledes, som det nu ser ud, dog vil bringe nogen Nytte fremfor ikke at have disse Regler, tror jeg, at det vil være rigtigst, at man resignerer og tager det saaledes, som det nu er.

Carstensen: Som det høje Ting vil mindes, var dette Emne Genstand for et Lovforslag, der var indbragt af Ministere i Samlingerne 1893—94 og 1894—95. Det viste sig allerede, da Forslaget disse to Gange forelaa, at der var store Brydninger i Opfattelsen af, hvorledes Sagen skulde ordnes, idet der, navnlig fra Landboernes Side, næredes overvættets stor Frygt for, at den Begrænsning i Friheden til at vælge Kedelpasjere, som Lovforslaget foreslog, skulde

paaføre Beføstninger og Banstueligheder af forskellig Art. Sagen var begge Gange henvist til et Udvalg, og Udvalget sad længe og kæmpede, det kan jeg med Rette sige. Endelig naaede man til at afgive forskellige Indstillinger, hvoraf jeg skal berøre den væsentligste, den, der blev foreslaet i næstsidste Samling, og som gik ud paa at forøge den tilsynspligtige Ildpaavirkningsflade til 300 Kvadrattod. Man mente derved at have udelukket de Kedler, der henhørte under Landkedler, altsaa de Kedler, der brugtes i Landboerene, og det nævnte Ændringsforslag blev vedtaget her i Tinget. Men i det paafølgende Aar, altsaa i den sidst foreløbne Samling, fremkom der fra et teknisk Medlem i Udvalget ny Synspunkter, som Udvalget tiltraadte. Man gjorde gældende, at det, som det drejede sig om, var at fjerne Faren for Mennekeliv ved at fæste Opmærksomheden paa de Kedler, der vare farligst uden Hensyn til Ildpaavirkningsfladen, altsaa for det første, hvad Kedlen selv angik, paa dem, som havde meget stort Damptryk, og dernæst, hvad Kedelanlægene angik, paa de Kedler, der vare anbragte i Lokaler, omgivne af beboede Rum. Derfor vendte man her ved et Ændringsforslag i sidste Samling tilbage til 150 Kvadrattod Ildpaavirkningsflade. — I det andet Ting har man imidlertid igen indført de 300 Kvadrattod, som Landstinget stemte for for to Aar siden. Man vilde altsaa haade have i Pose og i Sæt. Men man har paa den anden Side forandret Grundtanken i Lovforslaget. Dette gik ud paa, at enhver Kedel kun skulde kunne passeres af Folk, der i det mindste havde et Minimum af Kundskab om Kedelpasning og et Minimum af Ævelse; og i sidste Samling var man gaaet ned til at sætte dette Minimum til seks Uger. Der var nemlig foreslaet første Klasse Kedelpasjere, der skulde aflægge Prøve og tage Eksamen med bestemte Forbringer, og som tillige havde praktisk Uddannelse; de skulde passe alle de Kedler, der saavel i det indbragte som i det af Landstinget ændrede Forslag omfattedes under § 2; derimod var der anden Klasse Kedelpasjere, der kun skulde have nogen Tids forudgaaende Uddannelse og saaledes i det mindste kunne forelægge Attest for, at de vare inde i de Forhold, de paatog sig at varetage. I Folketinget er hele denne anden Klasse udslettet. Dermed er Kernene i § 4 — saaledes som netop den højtærede Minister berørte — altsaa i Paragraffen, der omhandler de andre Kedelpasjere, de tidligere Kedelpasjere af 2den Klasse, dem, der skulde passe Kedlerne under 300 Kvadrattods Ildpaavirkningsflade, forsvunden. Der stilles